

Жалба

Јелене Попадић, новинара „Политике“, на текст објављен на порталу „Цензоловка“ – „Опасне и злонамерне манипулације дневног листа Политика“, чији је аутор Тамара Скроза

Поштовани, обраћам Вам се због текста „Опасне и злонамерне манипулације дневног листа Политика“ објављеног 15. јануара 2016. године на сајту „Цензоловка“

(www.cenzolovka.rs/misljenja/opasne-i-zlonamerne-manipulacije-dnevnog-lista-politika) који су пренели портал „Истиномер“, као и портал Независног друштва новинара Србије.

Сматрам да је овим текстом ауторка прекршила Новинарски кодекс, пре свега одељак у вези са новинарском пажњом. Не само да није позвала мене као другу страну чијим је текстовима бавила, већ је прећутала значајне чињенице које могу да утичу на став јавности што је изричито забрањено одредбом 3. поменутог одељка. Тамара Скроза осврнула се на текстове које је „Политика“ објавила а тичу се буџетских донација НВО сектору („Држава за НВО издваја више него за науку“, објављен 12. 6. 2015. године). У том тексту помиње информације из полемике „Политике“ и Фонда за хуманитарно право у којој Фонд тврди да су износи које добија из буџета „исплаћени за породилшко одсуство запослених, накнаде за запослење младих („Прва шанса“) и за судске трошкове у поступцима за накнаду штете у којима је Фонд заступао жртве кршења људских права против државе“.

Ипак, Тамара Скроза прећутала је део мог одговора Фонду за хуманитарно право у којем истичем да у коначан збир буџетских уплата нису урачунате управо накнаде за боловања, као ни уплате од стране судова. Тиме Скроза свесно манипулише истином.

Мој одговор објављен је 18. 6. 2015. године на рубрици Друштво под насловом „О лекцији из новинарства и још динар или два“. Оба текста могу се прочитати заједно на страници <http://www.politika.rs/scc/clanak/330823/Polemika-Fonda-za-humanitarno-pravo-i-Politike>.

То значи да Скроза није морала дуго да лута тражећи мој одговор на оптужбе Фонда из хуманитарно право. За наведене тврдње имам и доказе које прилажем Комисији за жалбе Савета за штампу. Реч је о изводима из Управе за трезор Министарства финансија, на којима су уплате за боловање и судске трошкове обележене посебно. Ипак, Тамару Скрозу моје објашњење, као и докази које имам, нису интересовали.

Она цитира само делове текста који подстичу њену тезу – да „Политика“ породилге представља страним плаћеницима.

На тај начин је прекршила и одељак посвећен истинитом извештавању, тачније одредбу број 4. која прописује да је новинар дужан приликом писања консултује више извора. Очигледно је да је текст тенденциозно написан, са циљем за који је намењен.

Тачније, да се извештавање „Политике” о уплатама буџетских корисника на рачун нво организација прогласи списком страних плаћеника.

Овим текстом Тамара Скроза злонамерно обмањује јавност тврдећи да „ оно што је Политика објавила као небеску мистерију, углавном није никаква тајна”.

Скроза би требало да буде упућена у чињеницу да нво организације не објављују јавно изводе о уплатама из Трезора, као да на порталима већине организација нису наведени појединачни износи донација од појединих организација за конкретне пројекте.

На овај начин прекршила је одредбу 1. одељка у вези са новинарском пажњом као и члан 1. одредбе о истинитом извештавању који прописује да је обавеза новинара да тачно, објективно, потпуно и благовремено извести о догађајима од интереса за јавност.

Уместо да буде објективна Скроза се сврстала на једну страну бирајући само оне чињенице које иду у прилог постављених теза.

Текст Тамаре Скрозе пренело је неколико портала и проширио се друштвеним мрежама тако да сматрам да је пољуљан углед медијске куће у којој сам запослена, као и мој углед лично.

Посебно је забрињавајућа чињеница да грубо кршење Кодекса долази од члана Комисије за жалбе Савета за штампу.

Јелена Попадић, новинар „Политике”